

[Ebba Strange]

når der foreligger en konkret begrundet mistanke, og at det fotografiske materiale straks derefter skal tilintetgøres. Så ved vi, hvad vi har med at gøre. Disse skovtursfotograferinger, hvor vi ikke rigtig ved, om de er til familiealbummet, eller om de er til noget andet, synes jeg medfører, at vi er i en usikker situation.

Så er der spørgsmålet om registrering i det hele taget, og dér har jeg også været med til at stille nogle af de spørgsmål, der i tidens løb er stillet i retsudvalget. Jeg sidder tilbage med en besynderlig fornemmelse, når man får at vide – jeg citerer af VS' bemærkninger til forslaget, jeg tror, det var svar på et spørgsmål, jeg selv stillede: »De mere generelle regler for sletning af oplysninger i efterforskningsregisteret kan ikke oplyses, da de angives at findes i et bilag, som ikke er offentligt tilgængeligt.«

Nu svarede justitsministeren generelt vedrørende lovforslag nr. L 18, L 19 og L 20, at de problemer, de rejste, var til behandling i strafferetsplejeudvalget, og at justitsministeren ville sørge for, at arbejdet dér blev fremskyndet. Det er godt. Men jeg vil godt spørge justitsministeren, om han egentlig ikke mener, at vi trænger til en helt klar lovgivning på det område, der hedder kriminalregistre, sådan at vi alle sammen ved, hvornår og hvorfor og i hvilket omfang vi er registreret i et kriminalregister, og hvornår vi har ret til at blive slettet igen, så vi kan få en åben debat om disse ting. Jeg synes, det er en meget utilfredsstillende retstilstand, at vi ikke ved det, og at der oven i købet er nogle ting, vi ikke kan få at vide, selv om vi prøver at bore så dybt i det, som vi nu kan. Og til allersidst står der lakonisk, at selv om alle oplysninger i princippet er slettet, så bliver de altså overført på en mikrofilm, og så opbevares de i rigsregistraturen i al evighed. Jeg synes, det er utilfredsstillende, og jeg håber, at justitsministeren vil tage hele den sag alvorligt op, det trænger vi til.

Med hensyn til forslaget vedrørende meddelelseshemmeligheden, det, der hedder nr. L 19, kan vi tilslutte os de tanker, der ligger deri, og tilslutte os forslaget.

Så er der spørgsmålet om politiprovokation. Det er et af de steder, hvor jeg igen mener at der er sket en udglidning, og derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, hvor længe man egentlig har kendt til, at politibetjente i

Danmark går ind som politiprovokatorer i kriminelle miljøer. Jeg tror nemlig, at det er noget forholdsvis nyt. Jeg har ikke kunnet få det oplyst noget sted, så derfor spørger jeg justitsministeren. Jeg mener, det er en udglidning, at det er noget, vi har taget ved lære af i andre samfund, og jeg mener ikke, det er rimeligt.

For mig at se hænger hele spørgsmålet om politiprovokatorer meget sammen med, at vi mangler en egentlig demokratisk kontrol med det danske politi. Det danske politi er i meget høj grad sin egen herre, bestemmer selv sine egne arbejdsområder, sine egne arbejdsopgaver, prioriterer selv, og det er, som om vi som folkevalgte ikke har nogen mulighed for at komme ind og kontrollere, hvad det egentlig er, de gør. Det synes jeg er en meget alvorlig mangel ved hele den danske retssikkerhed. Det gælder selvfølgelig generelt disse forslag, og det gælder ikke mindst på det område, der hedder politiprovokation.

Så er der spørgsmålet om varetægtsfængsling. Det vender vi tilbage til ved en senere behandling af nogle af VS' forslag. Vi i SF hører til dem, der mener, at man varetægtsfængsler for meget i dette land – det er ikke en fejl, at jeg siger det – og at den indskrænkning i varetægtsfængsling, som til en vis grad var formålet med den sidste revision af retsplejeloven i 1978, ikke er blevet opnået. Om det lige præcis er VS' forslag, vi skal gennemføre, ved jeg ikke, men vi vil i hvert fald gerne være med til en kraftig indskrænkning i varetægtsfængsling.

Og så vil jeg godt komme til det med isolationen. Jeg har været meget, meget skuffet over de socialdemokratiske indlæg i dag – det gælder både justitsministerens og den socialdemokratiske ordførers. Vi har drøftet spørgsmålet om isolering af varetægtsfængslede, faktisk lige siden vi gennemførte retsplejelovsændringen i 1978, hvor SF var det eneste parti, der stemte for VS' forslag om en afskaffelse af totalisolering. Siden har det været mit indtryk, at der langt ind i socialdemokratiske kredse var forståelse for de synspunkter, der er fremkommet fra psykiateres side, fra Dansk Retspolitisk Forenings isolationsgruppe og fra andre, fængselspræster og fængselspsykologer, som har disse forhold tæt inde på livet hver eneste dag. Derfor synes jeg, det er ret fantastisk, at vi nu 3 år efter gennemførelse af retsplejelovsændrin-